

Dat was Simon Korteweg. Nu Mdr met: De geschiedenis van de jazz, deel 7.

laet 1 Eubie Blake: Sounds of Africa (E.Blake) CBS, S 67257
A/1 - 3:12

Clase in de overloop van raftime naar 84213

Pianist en componist Eubie Blake met zijn "Sounds of Africa", juli 1921 opgenomen, twee maanden na de New Yorkse première van de show 'Shuffle along' waarvoor hij de muziek schreef. Deze zwarte show die jazz-dancing bij het grote publiek introduceerde, liep tot begin 1924 en was het startpunt voor de carrières van Josephine Baker, Florence Mills, Paul Robeson, Adelaide Hall, Lucille Hegamin en Eva Taylor. Eubie Blake was 38 toen, over drie maanden wordt hij 97 en speelt nog steeds.

17 januari 1920 was de z.g. Volstead Act in werking getreden, waardoor er in de VS geen alcohol houdende dranken verkocht of gemaakt mochten worden, de Drooglegging die tot eind 1933 zou duren. Door de illegale handel kwam het georganiseerde gangsterdom tot grote bloei, in New York, en Chicago, vooral de laatste stad kreeg de beruchtste naam omdat Al Capone ^{daar} symbool werd van de misdaad op grote schaal. De illegale kroegen, de 'speakeasies', ~~kwamen~~ tierden welig: in 1922 waren er naar schatting 12.000 en vier jaar later 20.000, op een bevolking van 3,3 miljoen. In 1919 waren 100.000 daarvan zwart, in '32 een kwart miljoen. Voor de zwarte arbeidende klasse was jazz de muziek, maar ook de gangsters die de speakeasies runden stonden er sympathiek tegenover. Zo kon Chicago in de jaren twintig een belangrijk jazz-centrum worden. Even buiten de stad, in Richmond, richtte de firma Gennett een studio in, maart 1922 werd daar opgenomen door de band van Husk O'Hare.

*and
ky.*

laet 2 Husk O'Hare's Super Orchestra of Chicago: Boo hoo hoo (Link, Aaronson, A/3 - 2:35 - Riverside RM 8818
Lentz, Nelson)

"Boo hoo hoo" heette dit werkje, maart 1922 opgenomen in de Gennett studio, Richmond, Indiana, door Husk O'Hare's Super Orchestra of Chicago. En geen mens is er ooit achter gekomen wie de musicus waren.

Trombonist Edward 'Kid' Ory, ~~geboren in New Orleans~~ La Place bij New Orleans op 25 december 1886, was met zijn band in 1919 in Los Angeles aangekomen. Andrae Nordskog experimenteerde daar met platen opnemen en in juni '22 organiseerden de geboeders Reb en Johnny Spikes een session met het orkestje. Twee zangeressen zongen ieder twee liedjes, en er ^{is} een instrumentale plaat, ~~met~~ ^{het} is de eerste

met

authentieke zwarte New Orleans jazz. ~~Met~~ Muziek die meer swingt dan al het andere wat we tot nu toe gehoord hebben, en waarin echt de blues te horen is. Kid Ory: ~~in~~ "Society blues"

laet 3 Spikes' Seven Pods of Pepper: Society blues (Kid Ory)
A/6 - 3:09 - Nola LP 12

"Society blues", juni 1922 in Los Angeles voor de gebroeders Spikes opgenomen, zodat Kid Ory's Band op de plaat kwam als 'Spikes' Seven Pods of Pepper'. Papa Mutt Carey-trompet, Kid Ory-trombone, Dink Johnson-klarinet, Fred Washington-piano, Ed Garland-bas en Ben Borders-drums. Nordskog, die de opnamen maakte, bracht ze zonder afspraak ook nog in eigen beheer uit op zijn 'Sunshine'-label als 'Kid Ory's Sunshine Orchestra' - 34 jaar later vertelde de trombonist mij dat ze nog meer opnamen gemaakt hadden, maar dat door onvoorzichtigheid van Nordskog bij het transport van de wasplaten naar de Oostkust om er matrijzen van te laten maken, een aantal in de woestijnhitte gesmolten is. Hij vond dat Nordskog's verdiende straf, maar wij zitten nu wel met maar één instrumentale plaat. Dit is de andere kant, het later ^{zo}vermaard geworden "Ory's Creole trombone".

laet 4 Spikes' Seven Pods of Pepper: Ory's Creole trombone (Kid Ory)
A/5 - 3:20 - idem

"Ory's Creole trombone", LA, juni 1922, jazz uit New Orleans met redelijk wat swing, veel blues, en ritme, 'beat', uit de zwarte kerk. Muziek die niet zoals ragtime op papier stond, al was het alleen maar omdat de musici zichzelf hun instrumenten hadden leren bespelen, en bijna niemand van deze pioniers ~~kon~~ ^{kon} noten lezen. Ze improviseerden ~~ook~~ nog niet zoveel, ~~ze~~ ^{ze} varieerden vooral over de partijen die ze zelf uitgedokterd hadden. ~~En~~ Omdat in die tijd de verspreiding van jazz via de plaat minimaal was -er waren gewoon nog erg weinig platen- was het de levende muziek waar het om draaide. Veaudeville, showtjes met wat sketches, zang, dans en muziek, kwam via een keten van theaters tot het publiek, ^{via} de Theater Owners Booking Association, TOBA, door Sherman Dudley rond 1915 gesticht. En de bands in het TOBA-circuit waren jazz bands, zo werd de muziek overal gehoord. 21 september Johnny Dunn, de corfittist uit Memphis, Tennessee, maakte op ~~21 september~~ ^{21 september} 1922 weer een plaat in New York. ~~zijn~~ zijn "Four o'clock blues".

laet 4 Johnny Dunn's Original Jazz Hounds: Four o'clock blues (Dunn, Hodsley)
B/1 - 3:12 - Fontana 682 073 TL

"Four o'clock blues", New York, ~~21 september~~ ^{21 september} 1922: Johnny Dunn-cornet, Earl Granstaff-trombone, Herschel Brassfield en Rollen Smith-klarinet en saxofoons, George Rickson-piano en John Mitchell-banjo. New York laat ik nu voorlopig even rusten wat de jazzscene betreft, want in Chicago gebeurde het toen.

Jelly Roll Morton schijnt er in 1910 al gespeeld te hebben, Tony Jackson in 1911, het Original Creole Orchestra in '13, Tom Brown in '15, Johnny Stein in '16, Sidney Bechet, Sugar Johnny Smith en Manuel Perez in 1918 - hetzelfde jaar dat 't Original Creole Orchestra ontbonden werd en de bassist daarvan, Bill Johnson een nieuwe band vormde waarvoor hij King Oliver laat overkomen. Uit New Orleans, waar al die musici vandaan kwamen. De Friar's Inn engageerde eind 1921 een band ~~W.C. Handy's Ragtime Band~~ die uit zeer jonge blanke musici bestond. Voor Gennett maakten ^{ze} op 29 augustus 1922 ^{hun} eerste opnamen en werd ^{de} bekend als de New Orleans Rhythm Kings.

plaat 5 New Orleans Rhythm Kings: Bugle call blues (W.C. Handy)
A/4 - 2:17 - Byg 529.057

Het 'Friar's Society Orchestra', zoals de New Orleans Rhythm Kings op hun eerste plaat heetten, 29 augustus 1922 met de "Bugle call blues". Paul Mares-trompet, George Brunies-trombone en Leon Roppolo-klarinet waren in New Orleans geboren of groeiden daar op, Jack Pettis-tenorsaxofoon in Bes en C, Elmer Schoebel-piano plus leider want hij kon als enige noten lezen, en Lou Black-banjo kwamen uit verschillende plaatsen in de staat Illinois. Bassist Steve Brown was in New Orleans geboren ^{an} waar drummer Frank Snyder vandaan kwam ^{van de niet vinderen te onbekend}. Mares, Brunies en Roppolo, de eersten ~~van~~ 22 en de laatste 20 jaar oud, hadden meer en vooral bewust naar de zwarte musici in hun geboortestad geluisterd dan de leden van de Original Dixieland Jazz Band, en dat is te horen. Wat ritme en intoneren aangaat heeft deze muziek veel meer met die van Kid Ory dan de Dixielanders te maken. De anderen hoorden in Chicago zwarte jazz.

Het verschil met de Dixielanders is vooral te beluisteren in stukken die zij ook speelden, met als meest frappante voorbeeld de "Tiger Rag", ^{waarin} die fantastische solo van klarinettist Leon Roppolo. De opname is van 30 augustus 1922 en sluit ^{dit} 7e deel af in De geschiedenis van de Jazz, MDR.

dem New Orleans Rhythm Kings: Tiger Rag (LaRocca)
A/6 - 2:25 - idem

over een
krokkende ritme-
sectie.